

4. Do wynagrodzenia za pracę nakładczą stosuje się odpowiednio przepisy art. 78, 82 i 83 Kodeksu pracy.
5. Wynagrodzenie za pracę nakładczą podlega ochronie na zasadach określonych w przepisach art. 84—91 Kodeksu pracy.”;

3) w § 29 skreśla się ust. 2 i 3.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Gorywoda

176

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 1985 r.

w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zatrudnionych w kontakcie z pyłem azbestu.

Na podstawie art. 160 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom zatrudnionym w warunkach szkodliwych, w których występuje pył azbestu stwarzający zagrożenie dla zdrowia, przy pracach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, przysługuje płatny urlop dodatkowy, zwany dalej „urlopem dodatkowym”, w wymiarze sześciu, dziewięciu lub dwunastu dni roboczych w każdym roku kalendarzowym w zależności od stopnia narażenia na pyły azbestu, przyznawany na zasadach określonych w rozporządzeniu.

2. Kryteria oceny warunków pracy, o których mowa w ust. 1, określi Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 2. 1. Zakłady pracy z udziałem zakładowych organizacji związkowych ustalają zakładowe programy przedsięwzięć organizacyjno-technicznych, których wprowadzenie zapewni, że urlopy dodatkowe nie spowodują obniżenia wielkości produkcji, a zarazem będą wpływać na poprawę warunków pracy.

2. Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze mogą wydać ramowe programy przedsięwzięć organizacyjno-technicznych stanowiących podstawę do opracowania programów, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Kierownik zakładu pracy:

- 1) po pozytywnym zaopiniowaniu przez organ założycielski programu wymienionego w § 2 ust. 1 i po zasięgnięciu opinii zakładowej organizacji związkowej oraz lekarza zakładowego określa wymiar urlopu dodatkowego na podstawie kryteriów, o których mowa w § 1 ust. 2.
- 2) po upływie każdego kwartału przeprowadza analizę skutków wprowadzenia urlopów dodatkowych i w razie stwierdzenia powstania z tego powodu zagrożenia niewykonania zadań produkcyjnych podejmuje — w porozumieniu z samorządem pracowniczym — działania, które nie dopuszczają do takich następstw.

§ 4. Niedopuszczalny jest wzrost liczby godzin nadliczbowych dla pracowników objętych urlopami dodatkowymi w stosunku do roku poprzedzającego przyznanie

uprawnień. Nie dotyczy to pracy w dodatkowe dni wolne od pracy.

§ 5. 1. Pracownicy zatrudnieni nieprzerwanie przy pracach wymienionych w załączniku do rozporządzenia nabywają prawo do pierwszego urlopu dodatkowego:

- 1) w 1985 r. — po przepracowaniu 10 lat,
- 2) w 1986 r. — po przepracowaniu 5 lat,
- 3) w 1987 r. i w latach następnych — po przepracowaniu roku.

2. Pracownicy zatrudnieni w zakładach pracy, w których uprawnienia do urlopów dodatkowych były stosowane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, nabywają prawo do pierwszego urlopu dodatkowego po przepracowaniu roku przy pracach wymienionych w załączniku do rozporządzenia.

3. Prawo do urlopu dodatkowego przysługuje pracownikowi zatrudnionemu co najmniej w połowie wymiaru czasu przy pracach wymienionych w załączniku do rozporządzenia.

4. Urlop dodatkowy powinien być wykorzystany w tym roku, w którym pracownik nabył do niego prawo, przede wszystkim na cele leczenia uzdrowiskowego, i nie może być dzielony na części. W razie leczenia sanatoryjnego termin przyznania urlopu dodatkowego należy dostosować do terminu przypadającego leczenia.

§ 6. 1. Dla stanowisk pracy, na których zatrudnieni pracownicy korzystają z urlopów dodatkowych, zakłady pracy prowadzą stale pomiary i ewidencję występujących zagrożeń zawodowych.

2. Urlop dodatkowy przysługuje pracownikowi do czasu wyeliminowania warunków, które stanowiły podstawę do przyznania urlopu.

3. W razie wprowadzenia takich zmian w warunkach pracy, które ograniczą lub usuną ze środowiska pracy pył azbestu — kierownik zakładu pracy, po zasięgnięciu opinii zakładowej organizacji związkowej oraz lekarza zakładowego, ogranicza lub cofa uprawnienia do urlopów dodatkowych w roku następnym.

§ 7. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 września 1981 r. w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zatrudnionych w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego (Dz. U. Nr 24, poz. 130) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 1 skreśla się wyrazy: „bezpośrednio w przetwórstwie azbestu oraz” i wyrazy: „pyłem azbestowym i”;
- 2) w § 2 w ust. 1 skreśla się wyraz „azbestu”;
- 3) w załączniku do rozporządzenia skreśla się ust. 9 i 10.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1985 r. (poz. 176)

WYKAZ PRODUKCJI I RODZAJÓW PRAC, PRZY KTÓRYCH WYKONYWANIU WYSTĘPUJE PYŁ AZBESTU STWARZAJĄCY ZAGROŻENIE DLA ZDROWIA

Lp.	Rodzaj produkcji lub czynności	Rodzaje prac
1	2	3
1	produkcja wyrobów włókienniczych zawierających azbest	1) produkcja przędzy 2) produkcja tkanin 3) produkcja włókna 4) produkcja taśm i sznurów 5) produkcja innych wyrobów włókienniczych zawierających azbest
2	produkcja wyrobów technicznych zawierających azbest	1) produkcja masy kauczukowo-azbestowej i wyrobów z tej masy 2) produkcja tłoczyw azbestowych i wyrobów z tych tłoczyw 3) produkcja tektury 4) produkcja uszczelek 5) produkcja elementów i regeneracja aparatury lub urządzeń z użyciem azbestu lub mas azbestowych 6) produkcja kitów azbestowych 7) produkcja innych wyrobów technicznych zawierających azbest 8) obróbka mechaniczna wyrobów azbestowych
3	produkcja wyrobów azbestowo-cementowych	1) przygotowywanie masy azbestowo-cementowej 2) formowanie wyrobów 3) obróbka wyrobów
4	konfekcjonowanie wyrobów włókienniczych zawierających azbest	1) przygotowywanie tkanin azbestowych 2) konfekcjonowanie 3) szycie 4) wykańczanie
5	produkcja inna niż wymieniona pod lp. 1—4, zlokalizowana w halach przemysłowych i innych obiektach zakładów przetwarzających azbest	produkcja i prace, przy których pracownicy są narażeni na zapylenie azbestem
6	roboty izolacyjne i remontowe	1) wyrób mas azbestowych i azbestowo-cementowych 2) stosowanie mas azbestowych i azbestowo-cementowych
7	magazynowanie oraz załadunek i wyładunek azbestu i pylących wyrobów azbestowych	1) załadunek i wyładunek azbestu 2) załadunek i wyładunek wyrobów azbestowych 3) roboty magazynowe
8	bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń na oddziałach przetwarzających azbest, wymienionych pod lp. 1—4	stała praca przy konserwacji i naprawach remontowych
9	dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach przetwarzających azbest, wymienionych pod lp. 1—4, oraz inne prace pomocnicze	1) bezpośredni dozór 2) bieżący nadzór i kontrola stanowisk pracy, maszyn, aparatów i urządzeń 3) inne prace w narażeniu na pyły azbestu